

(1213) “मथे विलोडने” (I-भ्वादि:-848. सक. सेट्. पर.)

ज्वलादिः । [अ]

‘हिंसासंक्लेशयोर्मन्थेत्, मथेन्मथ्नाति लोडने ।’ (श्लो. 98) इति देवः ।
माथकः-थिका, माथकः-थिका, मिमथिषकः-षिका, मामथकः-थिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककथतिवत् (294) ज्ञेयानि ।
¹मन्मथः, ²मथः-माथः, ³दण्डमाथः, ⁴प्रमाथी^A, ⁵मथुरा ।

(1214) “मद तृप्तियोगे”

(X-चुरादि:-1706. अक. सेट्. आत्म. आकुस्मीयः)

‘स्तुत्यादौ मन्दते, हर्षे माद्येत्, मादयते णिचि ॥’ (श्लो. 112) इति देवः ।
‘—तृप्तिशोधने, शोधनम्=सम्पत्तिः ।’ इति क्षीरस्वामी । ‘तृप्ति-
शोधने=तर्पणशुद्धौ ।’ इति पुरुषकार-माधवाभ्यां क्षीरस्वामिसम्मतपाठत्वे-
नोपात्तं वाक्यम् । तत्तु मुद्रितक्षीरतरङ्गिणीकोशे न दृश्यते ।
मादकः-दिका, मिमादयिषकः-षिका ; मादयिता-त्री, मिमादयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकगालयतिवत् (388) ज्ञेयानि ।

1. मनो मथतीति मन्मथः । पचादिषु पाठात् बाहुलकेन अत्राचप्रत्ययः । कर्मण्यणो-
ऽपवादः ।
2. ‘ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः’ (3-1-140) इति कर्तरि विकल्पेन णप्रत्ययः । पक्षे
पचायच् । तेन रूपद्वयम् ।
3. मथ्यतेऽनेन इति माथः=पन्थाः । दण्डभावो माथः दण्डमाथः=ऋजुः पन्थाः ।
4. ‘प्रे लपसृद्रुमथवदवसः’ (3-2-145) इत्यनेन तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिष्वर्थेषु
घिनुप्रत्ययः ।
5. ‘मन्दिवाशिमथि-’ [द. उ. 8-21] इत्युरचप्रत्यये रूपमेवम् । मथ्यतेऽसौ जनैरिति
मथुरा । मथितावस्यां मधुलवणाविति मथुरा इत्यपि क्वचिद् व्युत्पादितम् ।
A. ‘प्रमाथिनो विमुक्तानां हिंसकाः पापदुर्दुराः ॥’ भ. का. 7-12.
- [अ] ‘—विलोडने’ इति पुरुषकारे (श्लो. 98) पाठः । विलोडनम्=क्षोभणम् ।
“मथे विलोडने...मथति....मथ कः.... इत्यादिकाशकृत्स्नीयधातुपाठे,
तद्दीकायां च पाठः ।” इति क्षी. टीकायामत्र प्रकरणे पाठान्तरमस्य धातोः
प्रदर्शितम् । तत्र गथकः इति दर्शनात् काशकृत्स्नीयाः घटादिपाठमप्य-
स्यानुमेनिरे इति ज्ञायते ।